

Tevbe ‘dönmek’tir; kesin bir kararlılıkla gūnahtan dönmek, hatadan pişmanlık duyup vazgeçmektir. Zayıftır, acizdir insan. Zaaflarının ve aczinin farkında ise hataları sebebiyle Allah’a sığınır, bir daha aynı hataya düşmemek için O’na söz verir ve bunun için O’ndan yardım diler.

İnsan işlediği gūnah için tevbe etse, ardından gaflete kapılıp aynı gūnahı tekrar işlese de Allah’ın rahmeti sonsuzdur. Bu kucaklayıcı rahmeti nedeniyle defalarca tevbesini bozmuş da olsa, insan gerçekten nasuh/kesin bir tevbe ile Rabbine sığınabilir.

“Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşıran kullarım. Allah’ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün gūnahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir.” Azab size gelip çatmadan evvel, Rabbinize yönelip-dönün ve O’na teslim olun. Sonra size yardım edilmez. (Zümer Suresi, 53-54) buyurur Allah ve biz kullarını sonsuz rahmetiyle müjdeler.

Pişmanlığın getirdiği içli bir ruh haliyle bağışlanma dilemek ve tevbe etmek, kulluğun en katıksız ifadelerindedir. Tevbe, insanın sonsuz kurtuluşu için kapanmayan bir rahmet kapısıdır.

Allah kulları üzerine rahmeti yazar. İman etmemek için direnen kullarını da elçileriyle ve Katından indirdiği kitaplarıyla sürekli doğru yola çağırır. Allah’ın günahları bağışlayan ve tevbeleri kabul eden olması, insanların cezalarını ertelemesi ve onlara hayatları boyunca her an yeni fırsat tanınması, çok büyük rahmettir. Eğer insanlar günahları nedeniyle hemen cezalandırılırsalardı, Kur’an’ın da haber verdiği üzere yeryüzünde canlı hiçbir varlık kalmazdı.

Eğer Allah, insanları zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (yeryüzünde) canlılardan hiçbir şey bırakmazdı; ancak onları adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilir ne de öne alınabilirler. (Nahl Suresi, 61)

Allah’tan uzak yaşayan insan, hata yaptığında hatayı düzeltmek yerine, ömrünün sonuna kadar bu suçluluk duygusuyla yaşamayı seçer. İşte bu şirke dayalı şeytani bir pişmanlık duygusudur. “Eğer şöyle yapsaydım, böyle olmazdı” gibi anlamsız sözler söyleyip, üzüntü, stres, korku gibi duygulara kapılmak yersizdir. Allah’tan razı olmalı ve O’nun her olayı hayırla yarattığının bilincine varmalıdır.

Yaşadığımız her şey kaderde hayırla yaratılmıştır. Yapmamız gereken Allah’a sığınmak, yapılan hata için bağışlanma dilemek, samimi tevbe etmek, bir daha o günahı işlemeyecğimize dair Allah’a söz vermek ve bunun için O’ndan yardım dilemektir.

Allah sonsuz merhamet sahibidir ancak kabul etmeyeceği bir tevbe de vardır. Ölüm anı geldiğinde samimiyetsizce yapılan tevbe... Firavun gibi...

Allah’ın üzerine aldığı tevbe, ancak cehalet nedeniyle kötülük yapanların, sonra hemencecik tevbe edenlerin(kidir). İşte Allah, böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. Tevbe; ne, kötülükleri yapıp-edip de onlardan birine ölüm çatınca: “Ben şimdi gerçekten tevbe ettim” diyenler, ne de kafir olarak ölenler için değil. Böyleleri için acı bir azab hazırlamışızdır. (Nisa Suresi, 17-18)

Allah merhamet edenlerin en merhametlisidir ve tevbe etmemiz gerekiyorsa, karşımıza bir olay çıkarır ve tevbe ederiz. Allah ne yaptırmak isterse, ona uygun bir durum yaratır; tümü Allah’ın rahmetindedir, böylelikle arınırız.

Nefsimizin bencil ve haris duygularından sıyrılmalı, tutkularımızdan arınmalıyız. Hatamız olmuşsa, geç olmadan hemen tevbe etmeliyiz. Kolumuzda kesik varsa, yara bandına bakmak yerine, hemen yaraya yapıştırmalıyız.